23 d’abril: Sant Adalbert de Praga, bisbe i màrtir

Text de l'Evangeli (*Jn* 15,18-21): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si el món us odia, sapigueu que abans que a vosaltres m’ha odiat a mi. Si fóssiu del món, el món estimaria allò que és seu; però perquè no sou del món, sinó que jo us vaig escollir del món, per això el món us odia. Recordeu-vos de la paraula que us vaig dir: no és més el servent que el seu senyor. Si a mi m’han perseguit, també a vosaltres us perseguiran; si han guardat la meva paraula, també guardaran la vostra. Certament, tot això faran amb vosaltres a causa del meu nom, perquè no coneixen aquell que m’ha enviat».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Si el món us odia, sapigueu que abans que a vosaltres m’ha odiat a mi»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, la figura de sant Adalbert de Praga (bisbe i màrtir, c. 956-997) ens confirma que la vertadera fecunditat neix de la unió amb el Crist, fins i tot quan aquesta unió passa pel rebuig. Aquest sant experimentà en persona les paraules de Jesús: «Si el món us odia, sapigueu que abans que a vosaltres m’ha odiat a mi» (Jn 15,18).

Nat en una família noble de Bohèmia, Adalbert rebé una formació acurada, tot assimilant l’ideal d’una Església reformada, pobre i fidel a l’Evangeli. Ordenat sacerdot i més tard elegit com a bisbe de Praga, aviat ensopegà amb la dura realitat: una societat cristianitzada tan sols aparentment, marcada per la violència, l’esclavatge i les lluites de poder entre clans.

El seu ministeri episcopal estigué ple de tensions. Predicà amb valentia contra els abusos morals, defensà la indissolubilitat del matrimoni i s’oposà al comerç d’esclaus. Aquests posicionaments li procuraren l’hostilitat dels poderosos i la incomprensió de molts fidels. No fou rebutjat per caprici, sinó per identificar-se amb Crist i la seva veritat. La seva vida recorda que el seguiment del Senyor no garanteix l’èxit humà, sinó la fidelitat.

En més d’una ocasió, san Adalbert es veié obligat a abandonar la seva seu i cercar refugi en la vida monàstica, especialment a Roma, on aprengué a conjuminar l’acció pastoral amb una profunda vida interior. En aquest anar i tornar entre la solitud i la missió es va anar purificant la seva vocació.

Finalment, mogut pel zel apostòlic, Adalbert anà com a missioner entre els pobles prussians, encara pagans. Sabia que aquell camí podia dur-lo a la mort, però havia aprés que el deixeble no és més que el seu Mestre (cf. Jn 15,20). L'any 997 fou assassinat mentre anunciava l'Evangeli. El seu martiri segellà una vida lliurada sense reserves.

La vida de sant Adalbert esdevé un model gràfic de les paraules de Jesús: no som del món, però som enviats al món per tal de donar testimoni, tot i que el preu sigui la creu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Debemos ser como el águila, que vuela por encima de las tormentas» (San Adalberto de Praga)

- «'¡Ay de mí si no predicara el Evangelio!' (1Co 9,16). Estas palabras del Apóstol de las gentes animaban también los pensamientos y las obras de san Adalberto. El amor a Cristo lo guio hacia países y pueblos que no habían escuchado aún la buena nueva de la salvación. Selló con el sufrimiento y la muerte por martirio su profesión de fe y el anuncio del Evangelio» (San Juan Pablo II)

- «Antes del advenimiento de Cristo, la Iglesia deberá pasar por una prueba final que sacudirá la fe de numerosos creyentes. La persecución que acompaña a su peregrinación sobre la tierra desvelará el "Misterio de iniquidad" bajo la forma de una impostura religiosa que proporcionará a los hombres una solución aparente a sus problemas mediante el precio de la apostasía de la verdad (...)» (Catecismo de la Iglesia Católica, nº 675)